

Liza Ferschtman houdt vurig pleidooi voor werk Chausson

Het concert voor piano, viool en strijkkwartet in D op 21 van Chausson wordt niet gerekend tot de top van de kamermuziek-literatuur. De compositie kent naast prachtige muzikale miniaturen als de Sicilienne en het Grave ook delen waarin de componist zijn hand lijkt te overspelen. Zo klinkt er een zekere krachteloosheid uit de talrijke unisonopassages in het vierde deel en is het eerste deel wel erg caleidoscopisch. Echter als het concert wordt uitgevoerd door een ras violiste als Liza Ferschtman verdwijnt alle scep-sis als sneeuw voor de zon. Met haar secondant, de voortreffelijk spelende Inon Barnatan en het alert begeleidende Auryn strijkkwartet maakt zij van dit

KAMERMUZIEK

Liza Ferschtman

- Liza Ferschtman, viool, Inon Barnatan, piano en Auryn Kwartet.
- Gehoord 9 maart, Schouwburg Deventer.
- door Fokke-Jan Dijkstra

opus een adembenemende belevenis. Een warme, veelkleurige viooltoon, aandacht voor nuance en natuurlijke expressie vormen de peilers voor haar pleidooi. Het is opmerkelijk dat Chausson nogal kritisch was over het Strijkkwartet van zijn vriend Debussy, een compositie die voor de pauze klinkt. Hij constateerde een gebrek aan vorm en Debussy beloofde dat

zijn volgende kwartet een hechterre structuur zou hebben. Een volgend strijkkwartet is er nooit gekomen.

Het Auryn Kwartet geeft een robuuste lezing van dit wonderschone strijkkwartet waarin Debussy zich een ware klankmagiër toont. Het concert opent met Mozart's eigen bewerking van zijn pianoconcert in A, KV 414. Door het orkest tot een strijkkwartet te verkleinen komt het filigraanwerk van dit concert nog beter tot zijn recht: vanaf het eerste deel rollen de notenguirlandes als parels uit de vleugel. Het Andante is een wonder van verstillen en de brille van het Rondo Allegretto krijgt extra glans. In perfecte balans met zijn vier begeleiders geeft Inon Barnatan een boeiende vertolking.